

Ši knyga priklauso:

.....

Turinys

Denis ir miegalius dinosauras 4 puslapis

Kapitonas Persis 12 puslapis

Siaubo naktis 22 puslapis

Lenktynės kosmose 30 puslapis

Nugalėtojų komanda 40 puslapis

Copyright © Igloo Books Ltd, 2012
Pagal licenciją išleido UAB „Vaiga“
© Vertimas „Vaiga“, 2016

Visos teisės saugomos. Be leidėjo išankstinio rašytinio leidimo negalima šios knygos nei jos dalies atkurti, padaryti prieinamą kompiuterių tinklais ir atgaminti bet kuriomis priemonėmis – elektroninėmis, mechaninėmis, įrašant, fotokopijavimo arba bet kuriuo kitu būdu.

Iliustravo Jack Hughes
Teksto autorius Joff Brown
Iš anglų kalbos vertė Tadas Lapė

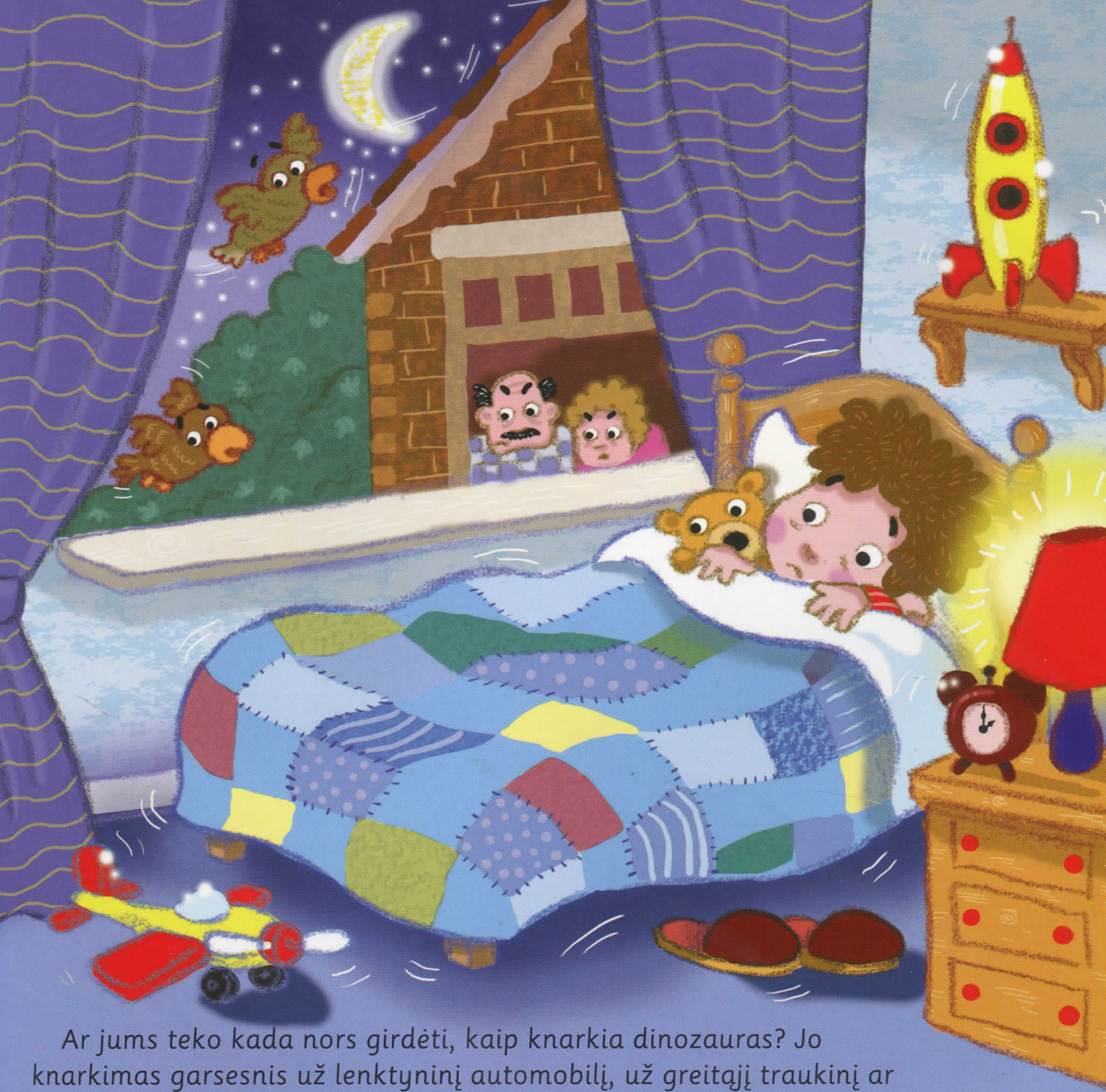
UAB „Vaiga“, Draugystės g. 19, LT-51230 Kaunas
Puslapis internete www.vaiga.lt.
El. paštas vaiga@vaiga.lt
Tiražas 2000 egz.
ISBN 978-609-440-119-0

Denis ir miegalius dinosauras

Denis buvo laimingiausias berniukas pasaulyje. Jis turėjo naminį dinosaurą. Dinozauras, vardu Reksas, buvo labai didelis ir labai draugiškas. Jis visur sekiojo paskui Denį, lydėdavo jį net į mokyklą. Reksas netgi miegojo Denio kambaryje.

Vis dėlto buvo viena bėda su šiuo naminiu dinosauru – jis knarkdavo. Ir knarkdavo labai garsiai.

Ar jums teko kada nors girdėti, kaip knarkia dinozauras? Jo knarkimas garsesnis už lenktyninį automobilį, už greitąjį traukinį ar kylantį didžiulį reaktyvinį lėktuvą.

Reksas knarkdavo taip garsiai, kad net drebėdavo Denio lova. O visoje gatvėje ant visų namų stogų barškėdavo čerpės, todėl kaimynai naktį negalėdavo net akių užmerkti.

– Turime ką nors daryti, kad tu taip neknarktum! – tarė Denis Reksui.
Tik štai nežinia, ką reikėjo daryti?

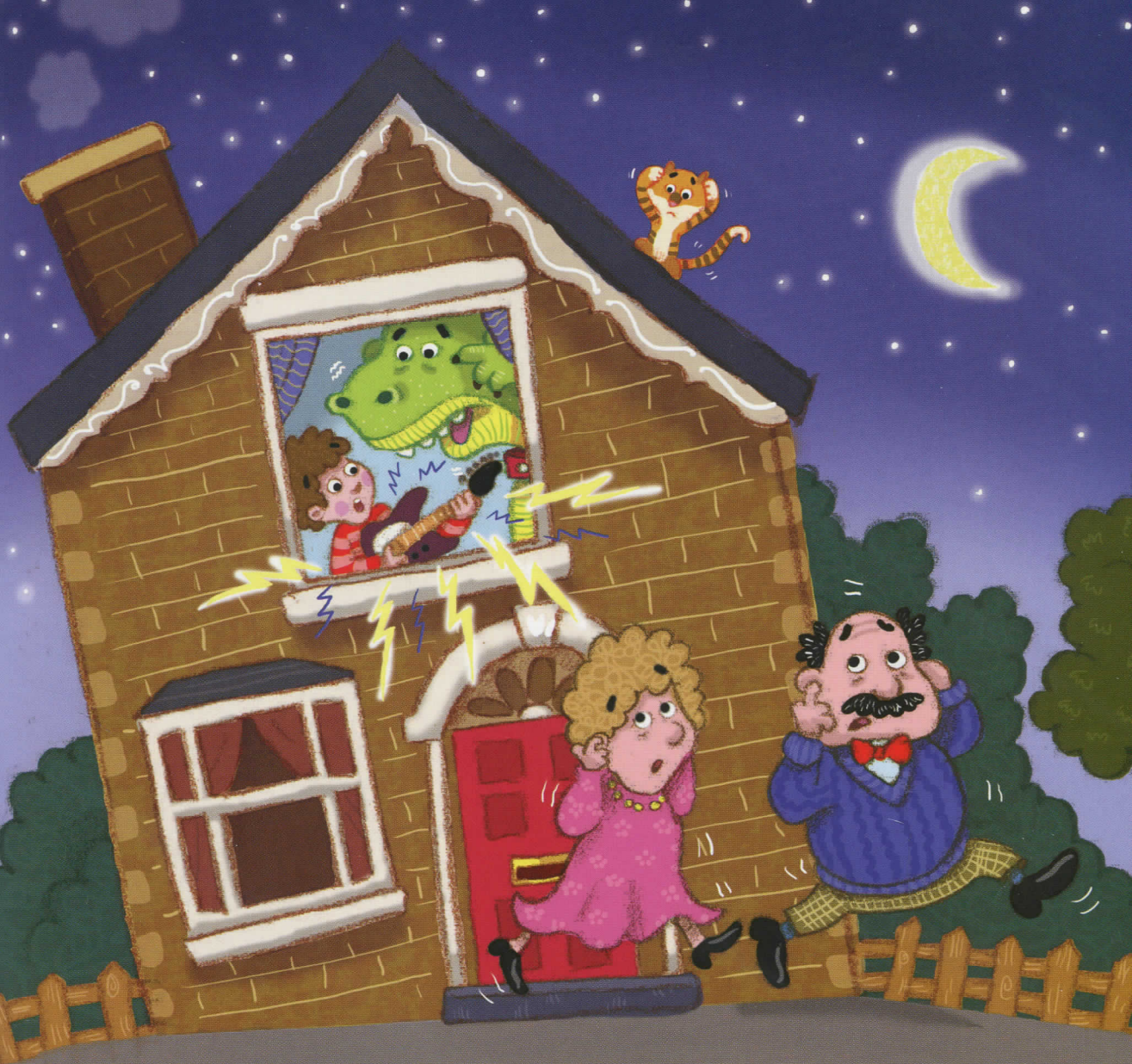

– Žinau, – tarė Denis, – jeigu tu daug daug prisivalgysi, tavo pilvas bus sočiai prikimštas ir tu negalėsi knarkti!

Taigi tą vakarą Denis davė Reksui visokių mėšainių, sūrinių ir daugybę kiaulienos žlėgtainių. Reksas viską vienu ypu prarijo ir iš karto nuėjo miegoti.

Iš pradžių tikrai buvo tylu. Bet paskui Reksas nusiriaugėjo! Ir KAIP nusiriaugėjo! Tai buvo net garsiau už knarkimą. Ir vėl! Reksas dar kartą nusiriaugėjo. Šį kartą taip garsiai, kad net kambarys sudrebėjo.

Kitą vakarą Denis pasiskolino iš brolio elektrinę gitarą.

– Muzika turėtų tave užliūliuoti ir tu ramiai miegosi, – tarė jis Reksui ir ėmė groti.

Iš gitaros driokstelėjo siaubingas garsas. Galėjai pagalvoti, kad užkniaukė katė. Garsas nusirito per visą gatvę. Tačiau kad jūs būtumėte girdėję, kas atsitiko, kai Denis uždainavo! Tai buvo taip siaubinga, kad Reksas net užsidengė letenomis ausis ir ėmė laukti, kada galės eiti miegoti. O kai galų gale užmigo, ėmė knarkti dar garsiau negu visada.